

►► Xavier López (centre), entre Joan Vallvé i Joan Torres, ahir a la tertúlia matinal del Col·legi d'Enginyers.

Cooperatives del segle XXI

Comencem pel final. **Joan Torres**, president de l'Associació d'Enginyers -bessona del Col·legi-, va dir: «L'empresa és la prosa dels diners. La cooperativa és la poesia del projecte personal empresarial». Punt final a una sessió dels matins dels enginyers (de 8.30 a 10, rigorosament) en què un ponent gairebé s'examina davant una audiència -enginyers- disposada a escoltar. Ahir li va tocar a **Xavier López**, impulsor de l'agrupació de cooperatives Clade, líder del sector després de quatre anys d'activitat. ¿Clade? Sí, nom de disseny: en biologia, grup d'éssers vius amb un antecessor comú. En l'actualitat, «una amalgama deliberada», segons **López**.

¿Quin sentit té unir qui ven material escolar (Abacus), amb els que fan pisos (Qualitat), editen revistes (Ara Llibres), venen embotits de qualitat (Plana de Vic), uneixen la qualitat dels lactis amb l'ocupació a discapacitats (La Fageda), fabriquen productes electrònics (Telescat) o tenen un sòlid compromís amb la universitat (Fundació Blanquerna)?

Expert en proselitisme -captar

In situ

Josep-Maria Ureta

CRÉIXER ► El grup de cooperatives Clade es presenta amb visió de futur amb una fórmula empresarial que té més d'un segle d'existència.

més cooperatives per al projecte- i en apostolat -que la societat en general les entengui-, **López** va explicar aquesta unió a Clade amb les dades d'evolució econòmica i les més complexes, l'essència del cooperativisme del segle XXI. Les primeres, senzilles: l'any passat, entre les 11 cooperatives van crear 400 llocs de treball, fins a arribar als 3.600, facturant 340 milions, amb benefici acumulat de 6,7 milions. «Fins i tot la immobiliària ha resistit els embats

del sector», va advertir **López**.

Les seves tesis giren en dos eixos. El primer, que hi pot haver societats de persones, no només de capital. I que si la cooperativa no genera beneficis com si fos una empresa, no té futur. El segon, pragmàtic: les cooperatives tenen necessitat de créixer i ho poden fer en aliança amb altres que no tinguin res a veure amb la seva activitat, perquè al final el que comparteixen és l'experiència, que ara anomenen coneixement. I juntes és més fàcil parlar amb els bancs. Ho resumeix **López**: «L'agrupació de cooperatives s'explica si cada una en treu més del que hi aporta».

DUBTES // Les preguntes. **Joan Muns** no entenia qui és el que pren la decisió a les cooperatives. La resposta, elemental: «La sobirania està en les persones, no en el capital», amb el seu exemple: «Com quan es reuneix la Caixa dels Enginyers». **Ricard Granados** buscava distingir entre cooperatives i pimes. L'explicació de **López** va tornar a resumir el seu concepte de cooperativa: «Ens sentim empresaris perquè estem en la propietat, la gestió i els beneficis». ■